

(Ligevægten.)

Andantino quasi Allegretto.

Norsk Folkemelodi.

1. Vi sid-de sam-men, som vi kan bedst, og al-le sid-de for det sam-me. For-
e-nings-punktet er vor mun-tre Fest, og Glædens Baal er Vi-nens Flamme. De
rø-de Ro-ser og de Øj-ne blaa, de smuk-ke Pi-ger-ja, vi kan forstaa! helst
om vi faa dem, vi at-traa! saa er det Møj-en værd at le - ve!

2. Og vi har Mod, ja! og Vin vi har
Og Druens Blad om Glas og Flasker;
Og i vort Vinglas som i et Kar
Med begge Fødder Bacchus plasker.
Vi discurerer-Holla! Vin for mig!
Kom, lad mig klinke, Kjære, først med dig!
Klang, Bacchus's Skaal!
Klang, bredfuldt Maal!
—Se saa, nu kan I discurerer!

3. Hvad siger Russen?—Ak, ti med ham!
Han er os altfor stærk iaften.
Hvad siger Tyrken?—Gid han faa Skam!
Han taler ondt om Druesaften.
De røde Roser og de Øjne blaa,
De smukke Pigebørn han holder paa.—
Tyrken faa Skam!
Fanden ta' ham!
Og siden plyndre vi Seraillet.

4. Ak, kjære Venner, det gaar ej an!
Med Riger maa man handle varligt.
En Stat er Stat, og et Land er Land,
Er ogsaa Landet uforsvarligt.
Naar Staten staar engang, saa skal den staa!
Det kaldes Ligevægten,—drik derpaa!
Ligevægt, ja!
—Trallerallera!—
Er Sjælen just i Politiken.

5. Og Ligevægten er ikke blot,
Som sagt, en Sjæl i Politiken;
Nej, kjære Brødre, det mærkes godt,
At den er Sjælen med i Drikken.
De røde Roser—passer paa! et Ord!
Her sidder mange Folk om dette Bord,—
Ligevægt, ja!
—Trallerallera!—
Skal holde hele Folket sammen.

6. Ved Ligevægten bør vi forstaa,
At alle lige meget veje,
At alle lige godt kan staa og gaa,
Og alle lige meget svaje.
Det er vor Borgerpligt at drikke kækt,
Indtil vi alle have lige Vægt.
Mærk, Kammerat!
Her i vor Stat
Den lige Vægt gjør Ligevægten.

7. —Lad Vinen glide saa liflig ned,
Og lad os drikke, som vi pleje!
Med dette Glas gjør vi først Besked,
At man kan skønne, hvad vi veje.
Har nogen Undervægt, saa passer paa!
Har nogen Overvægt, vi skal ham naa!
Klang, Kammerat!
Drik for vor Stat!
Vort Selskabs Ligevægt florere!

Henrik Hertz.